

E04c 3/18

20 września 1928 r.

2

E04b 3/18

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 7806.

Antoni Patrzyk
(Dębie pod Rakowem, Polska).

Kl. 37b3.

37b, 3/18

Dźwigar drewniany.

Zgłoszono 14 grudnia 1926 r.
Udzielono 30 czerwca 1927 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy dźwigara drewnianego, który może być z powodzeniem stosowany w budownictwie lądowym i wodnym, ponieważ jest tańszy, lepszy i posiada większą wytrzymałość od zwykłych dźwigarów drewnianych dotychczas stosowanych.

Dźwigary takie wykonywują się dotychczas przeważnie pełne; są one ciężkie, łatwo podlegają ugięciu i na działanie atmosferyczne nie są trwałe.

Załączony rysunek przedstawia dźwigar według wynalazku w przykładowej postaci wykonania, przyczem fig. 1 uwiłdocznia dźwigar w widoku podłużnym, fig. 2—przekrój podłużny dźwigara, fig. 3—szczegół końcowej części belki w powiększonej podziałce, fig. 4—szczegół środkowej części belki również w powiększonej

podziałce, fig. 5—poprzeczny przekrój końcowy belki i wreszcie fig. 6—widok tylnej części, czyli zakończenie belki z nakrętką.

Dźwigar według wynalazku jest wykonany z czterech desek, które mogą być różnych wymiarów i grubości. Deski boczne daje się zwykle szersze od pozostałych, aby nadać dźwigarowi kształt prostokątny. Do bocznych desek przybija się gwoździami wierzchnią i spodnią, a do pustej przestrzeni między deskami wchodzi pręt żelazny zakończony na końcach gwintem z nakrętkami, które reguluje się wytrzymałość belki. Oprócz tego celu usztywnienia belki, pośrodku umieszczone są dwie podstawki i na końcach po jednej, o które opiera się pręt żelazny, na żelaznych podkładkach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Dźwigar drewniany, znamienny tem, że składa się z czterech lub więcej desek, złączonych z sobą w ten sposób, że przekrój dźwigara jest prostokątny z wewnętrzną pustą przestrzenią.

2. Dźwigar według zastrz. 1, znamienny tem, że przez wewnętrzną pustą przestrzeń przeprowadzony jest jeden lub więcej prętów żelaznych w ten sposób, że po środku belki u dołu jej opierają się one na

podkładkach żelaznych, umieszczonych na dwóch podstawkach drewnianych, końce zaś pręta lub prętów przechodzą u góry przez końce belki i naciągnięte są nakrętkami celem usztywnienia dźwigara.

3. Dźwigar według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że posiada oprócz dwóch środkowych drewnianych podstawek usztywniających jeszcze dwie inne podstawki, umieszczone po obu końcach dźwigara.

Antoni Patrzyk.

Fig. 1.

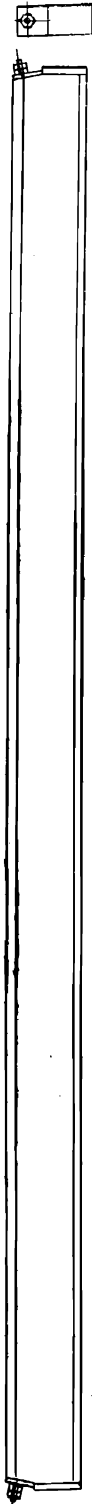

Fig. 2.

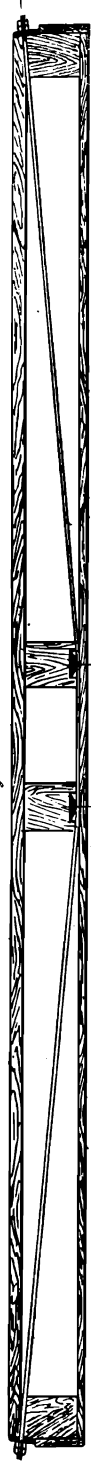

Fig. 3.

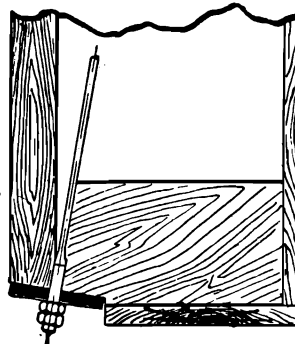

Fig. 4.

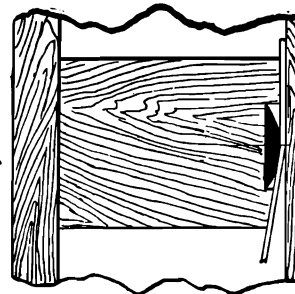

Fig. 5.

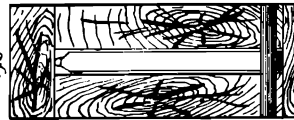

Fig. 6.

